

Българи съ кривацитѣ
Хайде да се съберемъ,
При Равна—рѣка да идемъ,
Веселба да си направимъ
И Златка да си убиемъ“.
Па стана Христо, отиде
При Златка чорбаджията
И на Златка си думаше:
„Златко ле, чорбаджио ле,
Пратили сж ме агитѣ,
Агитѣ, чорбаджиитѣ
Съ каляска да те калесамъ
Да дойдешъ на веселие
При Равна—рѣка студена.“
Златко на Христа говори:
„Иди поздрави агитѣ,
Агитѣ—чорбаджиитѣ,
Азъ ще при Равна да дойда
Веселба да се веселимъ“.
Сжбрали сж се агитѣ,
Агитѣ—чорбаджиитѣ,
Златко чорбаджи между тѣхъ,
Да пиятъ, да се веселятъ
Христо душмани приготви
Въ тая гора зелена,
Въ дълбокитѣ долове,
При студенитѣ извори;
Та па се викна провикна:
„Олеле варе, до Бога,
Хайдуци щатъ ни затриятъ“!
Тогазъ сж пушки пукнали
И ми сж Златка убили.

Тая пѣсенъ се пѣе и до днесъ.

Моятъ баща бѣше горски човѣкъ—овчаръ и козаръ. Богатството му бѣше средно. Когато ми се изпжлниха дванадесетъ години, то баща ми ме взема съ себе си и направи ме козарче. И така, азъ почти че пораснахъ въ гората при козитѣ—и научихъ се още отъ малкъ да нося пушка и ценя човѣшката свобода. Нека ми бжде простено да ка-